Biblioteca Căminului Cultural
Arad, Bul. Dragalina

VILAG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

VÖRÖS LOBOGÓ

Az R. M. P. Arad-városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanacs lapja

XII. évfolyam, 3431. szám
4 oldal, 20 bani
1956, március 4, vasárnap

Választók!

Mindössze hét nap választ el bennünket a választásoktól. Ne halogassátok a választói névjegyzékek ellenőrzését!

A müszaki normázás a sikerek záloga

Egyetlen olyan becsületes dolgozó sincs, akinek ne az lenne az óhaja, hogy munkájával teremtse meg családja és sajátmaga jobb életét. Ezt pedig csak munkája termelékenységének szüntelen növelésével érheti el.

Az irányelv-tervezet értelmében a munka termelékenységének az iparban legalább 40—50 százalékkal kell emelkednie és igy az ipari termelés második ötéves tervre előirányzott növekedésének 75—80 százalékát a munkatermelékenység fokozásával kell elérni.

Nagyjelentőségü ebből a szempontból a müszaki normázás kérdése. A müszaki normáknak szervező- és szabályozó erejük abban rejlik, hogy érdekeltté teszik a munkást a termelésben, tehát serkentőleg hatnak a termék mennyiségének növelésére.

A müszaki normákat ugy kell megállapitanunk, hogy azok megfeleljenek a vállalatok adott müszaki felszerelési szinvonalának és a munkások termelési tapasztalatainak.

Igen sok vállalatban, igy például a „Vörös Trikó" kötszövőttárugyárban a harisnyarészleg és körkötőde kivételével az ugynevezett tapasztalati normákat alkalmazzák. Ezeket a normamegállapitó, vagy személyes tapasztalata, vagy az adott, esetleg hasonló munkára forditott tényleges munkaidő nyilvántartási (statisztikai) adatai alapján állapitja meg.

Hogy ezek a normák mennyire nem ösztönzik a munkásokat, az világosan kitünik a sütőipari vállalat hatáskörébe tartozó kenyérgyár munkatermelékenységének alakulásából. A kenyérgyárban ugyanis tudományosan megállapitott müszaki normákat alkalmaznak, mig a kis részlegeken tapasztalati normák terjedtek el. 1955 első negyedében csak a kenyérgyár működött. A munkatermelékenység szinvonala ekkor 104,39 százalékot mutatott. Tehát a müszaki normák alkalmazása folytán emelkedett a munka termelékenysége. Ma, a gyár és a részlegek is működnek és igy müszaki és tapasztalati normákat is találunk. 1956 januárjában a munkatermelékenység szinvonala 96 százalékos, aminek oka a nagyfoku munkaerőhullámzáson kivül, a tapasztalati normák alkalmazása, amelyek nem ösztönzik a munkásokat olyan munkatermelékenység elérésére, amilyet az adott munkahelyen el lehet és el kell érni, hanem csak olyanra, amilyet a multban már elértek, sokszor elmaradt munkamódszerek alkalmazása, üzemzavarok, gépállás és más munkaidőveszteség mellett.

A tapasztalati normák megszüntetését és tudományosan megállapitott müszaki normákra való felcserélését a szocialista vállalatoknál csak a munkások közreműködésével lehet sikeresen megvalósitani. Ugyanis bármilyen tökéletes legyen a gyártás technikája, a döntő termelőerő mindig az ember.

A munka helyes megszervezésének alapjául csak olyan normák szolgálhatnak, amelyek müszaki normamegállapitás utján lépnek életbe. A müszaki normák éppen azért jelentenek hatásos fegyvert a munkatermelékenység növelésében, mert az egyes munkahelyek termelési lehetőségeinek észszerü kihasználásán és az élmunkások munkamódszerein alapulnak. A müszaki normák lehetővé teszik azt az igen fontos követelményt, hogy az elmaradt dolgozókat az élmunkások szinvonalára emeljék.

A müszaki normamegállapitás rendkivül szükséges azért is, mert a megállapitott idő, vagy teljesitménynorma elősegiti a munkatermelékenység rendszeres emelkedésével együtt a munkaszerinti bérezés szocialista elvének legteljesebb megvalósulását is. A „I. Ranghet" szerszámgépgyárban például Pirkó Erzsébet januárban 42 százalékkal teljesitette tul normáját, ami 93 lejjel több munkabért jelentett, mint az előző hónapban. Székely Mátyás pedig 94 lejjel keresett többet, mint decemberben, ami a 47 százalékos normatulteljesités eredménye.

A tapasztalati normák igen gyakran aláássák a munka szerinti bérezés szocialista elvét. Gyakran azt eredményezik, hogy a magasabb bérkategóriába sorolt munkás — csak azért, mert rendkivül feszitett a teljesitménynormája — kevesebbet keres az alacsonyabb bérkategóriába besorolt munkásnál, akinek laza teljesitménynorma jutott.

Szükségessé vált, hogy a munkabér területén véglegesen felszámoljuk az egyenlősdi káros gyakorlatát és a müszaki normák legáltalánosabb bevezetését követeljük. Csak a müszaki normán alapuló idő, vagy teljesitménynormák hatnak ösztönzőleg a munkatermelékenység és a munkabér növekedésére.

Követendő példa ebben a „November 7"-gyár, ahol 1953 óta a gyár minden részlegében müszaki norma alapján dolgoznak, aminek eredménye, hogy a vállalat gazdasági és pénzügyi vonatkozásban is az élüzemek soraiba tartozik.

A Román Munkáspárt Központi Vezetőségének tevékenységéről szóló jelentésben Gheorghiu-Dej elvtárs a II. pártkongresszuson rámutatott: „...A munka müszaki normázását azonban mindezideig még nem szervezték meg kielégitően. A felelősség ezért a vállalati vezetőségekre, a szakszervezeti bizottságokra és a pártszervezetekre, elsősorban pedig a főigazgatóságokra, a minisztériumokra és az Állami Tervbizottságra hárul, amelyek nem gondoskodnak arról, hogy tudományos alapokra helyezzék a müszaki normázást, a normák serkentő hatásának fokozása, a termelékenység növelése és az önköltség csökkentése érdekében".

A vállalatok munkaközösségének sürgős feladata a müszaki normák széleskörü elterjesztése, mert a szocialista iparvállalatok egész tervszerü munkájának ezeken a tudományosan megállapitott müszaki normákon kell alapulnia.

A pártszerveknek ellenőrizniök kell a vállalat vezetőségét a müszaki normák általánositására irányuló tevékenységében. A pártszervek mindennapi meggyőző politikai munkája a meglévő normák felülvizsgálását kell, hogy eredményezze, hogy a müszaki normákat először alkalmazó párttagok mellé sorakozzanak vállalataink összes dolgozói.

A szakszervezeteknek állandóan nyomon kell követniök a müszaki normák elterjedését az üzemen belül és népszerüsiteniök kell az alkalmazásuk folytán elért eredményeket, hogy a dolgozók saját maguk győződhessenek meg ezeknek a normáknak előnyéről a munkatermelékenység és egyben a munkabérek növelése szempontjából.

Csak igy teszi lehetővé a müszaki normák bevezetése a munka észszerü megszervezését, amely a dolgozók mindegyikét mozgositja a terv teljesitésére, az előrehaladásra, a nehézségek leküzdésére, a népgazdaság további fellendüléséhez vezető uton.

A Nők Nemzetközi Napja tiszteletére rendezett könyvhét megnyitója

Március 2-án délután 5 órakor az „Orosz Könyv" helyiségében számos leány és asszony részvételével megnyilt a március 8-ára rendezett ünnepi könyvhét.

Román nyelven Rosenfeld Mária, a „Flacara Rosie" szerkesztőségének tagja, magyar nyelven pedig Schmidt Mária, a 4. számu középiskola igazgatónője tartott előadást. „Negyvenhat év telt el a nők második, Koppenhágában megtartott nemzetközi értekezlete óta, amelyen elhatározták, hogy minden év március 8-án megünneplik a Nők Nemzetközi Napját" — mondotta Schmidt Mária elvtársnő. Beszélt a nők hatalmas békemozgalmáról és szerepükről az országunkban végbement nagy gazdasági és társadalmi változások megvalósitásában. Schmidt Mária elvtársnő megemlitette, hogy a március 11-i néptanácsi választásokon a képviselőjelöltek 30—40 százaléka nő. Olyan nőjelöltekre fogunk szavazni, mint Dragan Elena, a „December 30" gyár élmunkásnője, Igaz Gizella kollektivista, Bodi Elena szinmüvésznő, valamint háziasszonyokra és élenjáró értelmiségiekre. Végül Schmidt Mária elvtársnő felhivta a jelenlévőket, hogy még fokozottabb éberséggel és még nagyobb felelősségérzettel végezzék munkájukat.

Az előadások után szórakoztató zene következett.

Az aradrajoni mezőgazdasági éltermelők értekezlete részvevőinek felhivása

A rajon összes kollektivistáihoz, társult és egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztjaihoz, a GTÀ-k és állami gazdaságok dolgozóihoz és a mezőgazdasági szakemberekhez

Mi, a rajon pártbizottság és a rajoni néptanács végrehajtó bizottsága által kezdeményezett, kiváló mezőgazdasági termelők értekezletének részvevői kicseréltük egymás között a munkában szerzett tapasztalatainkat, megvizsgáltuk a mezőgazdasági termelés növelésének lehetőségeit s ezzel kapcsolatban vállaltuk, hogy az agrotechnikai szabályok alkalmazásával növeljük a föld termőképességét és becsülettel megvalósitjuk a második ötéves tervből rajonunkra vonatkozó feladatokat.

Az értekezleten kitünt, hogy ott, ahol az agrotechnikai szabályokat teljes egészében, a helyi adottságoknak megfelelően alkalmazták, gazdag termést értek el. Igy például a kisiratosi kollektiv gazdaságban 2300 kiló hektáronkénti átlagos buzatermést takaritottak be. Kukoricából a világosi kollektiv gazdaság 4000 kiló, a mikelakai mezőgazdasági társulás 3000 kiló és Demeter István fakerti egyénileg gazdálkodó dolgozó paraszt pedig 2100 kiló szemtermést ért el hektáronként. A Gáj—buzsáki, a kisiratosi kollektiv gazdaság, a kisiratosi és mikelakai mezőgazdasági társulás és jónéhány egyénileg gazdálkodó dolgozó paraszt cukorrépából is gazdag terméssel dicsekedhet.

A hektáronkénti mezőgazdasági terméshozam növelését, a mezőgazdaság technikai haladásával a mezőgazdasági munkatermelékenység fokozását, a mezőgazdaság minden ágában a főmunkálatok gépesitését, s a termelőerők észszerü felhasználását tüzte ki feladatul a II. pártkongresszus.

Az 1956-os év nagyjelentőségü kell, hogy legyen, mert nagy lépéssel kell előrehaladnunk a mezőgazdaság szocialista átalakitásában és minden növénynél gazdagabb terméshozamot kell elérnünk.

Arad-rajoni kollektivisták, társult és egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztok, GTÁ-k és állami gazdaságok dolgozói, mérnökök, technikusok és mezőgazdasági szakemberek!

Értekezletünk felhivást intéz hozzátok, hogy minden hozzáértésetekkel, minden munkaerőtökkel segitsétek elő a következő hektáronkénti átlagtermés elérését:

Állami gazdaságban:

buzából	2000 kiló	
kukoricából	3000 kiló	(szemes)
cukorrépából	20.000 kiló	

Kollektiv gazdaságban:

buzából	1900 kiló	
kukoricából	2800 kiló	(szemes)
cukorrépából	25.000 kiló	

Mezőgazdasági társulásban:

buzából	1800 kiló	
kukoricából	2500 kiló	(szemes)
cukorrépából	22.000 kiló	

Egyéni gazdaságban:

buzából	1600 kiló	
kukoricából	1900 kiló	(szemes)
cukorrépából	17.000 kiló	

És minden más növénynél is gazdagabb termést érjünk el!

Ezért:

— A tavaszi vetésekhez idejében biztositsunk tisztitott és csávázott fajvetőmagot;

— Trágyázzuk meg földjeinket: istállótrágyával az egész tervszerüsitett területet; mütrágyával pedig mintegy 8325 hektárt, ebből 1800 hektárt ipari növény és 6525 hektárt más növény számára;

— Vessük négyzetesen fészekbe a kukoricát az alábbiak szerint: az állami gazdaságokban legalább a kukorica vetésterület 60 százalékán, a kollektiv gazdaságokban a vetésterület 45 %-án, a mezőgazdasági társulásokban a vetésterület 20 százalékán és az egyéni szektorban legalább a vetésterület 10 százalékán. 3600 hektáron végezzük el a kukorica mesterséges pótbeporzását. A hibrid kukoricatermesztés elterjesztése érdekében 43 hektáron termesszünk hibrid kukorica vetőmagot;

— A zöldségtermesztésre is nagy gondot forditsunk, vessünk 200 hektár zöldségfélét tápkockákba és növeljük 900 hektárra az öntözéses területeket. Jarovizáljunk 40 hektárra való burgonyavetőgumót, ebből termesszünk 20 hektáron korai és 20 hektáron pedig nyári ültetésü burgonyát.

— Minden növényt a legmegfelelőbb időben vessünk és a növényápolást végezzük a kiváló agrotechnikai módszerek előirása szerint. Fokozott figyelemmel ápoljuk az őszi vetésü növényeket. Szükség szerint szórjunk ki a tenyészidő alatt mütrágyát és gyomláljunk annyiszor, ahányszor szükséges. A kapásnövényeknél legalább háromszori kapálást végezzünk;

— Fokozott gondozásban részesitsük a legelőket és kaszálókat, hogy elegendő takarmánya legyen állatainknak;

— Tavasszal ültessünk a régi gyümölcsösökbe 11.500 gyümölcsfacsemetét és létesitsünk 26 hektár uj gyümölcsöst;

— Használjuk ki teljes mértékben az összes fogatok és eszközök, traktorok és mezőgazdasági gépek munkavégzőképességét.

Rövidesen megkezdődnek a tavaszi mezőgazdasági kampány munkálatai. Felhivunk benneteket arra, hogy minden erőtöket forditsátok a második ötéves terv előirásainak megvalositására.

Pártunkkal és kormányunkkal szoros egységben lendületesen induljunk a gazdag hektárhozam eléréséért folytatott harcba, a dolgozó nép jóléte állandó emeléséért, drága hazánk megerősitéséért és felvirágoztatásáért.

A listák előtt

A cukorgyár közelében levő „Szabó Árpád" kulturotthonnál létesitett Választók házánál Deloveanu Ioan szolgálatos agitátor már korán reggel munkába kezd, mert — amint mondja — napról napra mind többen ellenőrzik a választói névjegyzékeket.

Fiatal házaspár lép be a Választók házába. A szolgálatos agitátor készségesen köszönti őket. A férfi bemutatkozik:

— Herzfeld Ottó vagyok. Kérem nemrég költöztünk a Putnei utcába és ezért a régi lakásunk körzetében néztem meg a névjegyzékeket, de ott nem szerepelünk — mondja.

Deloveanu Ioan megnézi a Putnei utcai névsort és itt sem találja a házaspár nevét. Pillanatok alatt nyomtatványt állit ki és megkéri Herzfeldéket, hogy három nap mulva jöjjenek el, mert ezidő alatt a városi néptanács végrehajtó bizottsága kivizsgálja az ügyet és a hozott határozatot kifüggesztik.

Ezután egy fiatalasszony lép be, aki nemrég ment férjhez és kéri, hogy férje neve után vezessék a választói névjegyzékre.

A kellemesen fütött helyiségben szivesen várakoznak azok, akik a névjegyzékeket ellenőrzik. Többen érdeklődnek a választás technikai része iránt. Ezt a kérdést inkább a most először szavazó ifjak teszik fel.

Többen kérelmezik nevük helyes feltüntetését, mert az agitátorok felvilágositása nyomán arról értesültek, hogy személyazonossági igazolványuk adatai szerint juthatnak majd szavazói igazolványuk birtokába. A hiba leginkább a névjegyzékek gépelésénél fordult elő. Deloveanu Ioan e kérdésekben is azonnal eljárt.

Pénteken délelőtt csupán egy óra alatt huszonheten ellenőrizték a választói névjegyzékeket. A látogatók egymásnak adják a kilincset és a szolgálatos agitátortól pontos utbaigazitást kapnak, hogy a március 11-i néptanácsi képviselőválasztásokon élhessenek szavazati jogaikkal.

A választói névjegyzékek ellenőrzésének fontossága

Már csak néhány nap választ el bennünket március 11-től, amikor dolgozó népünk az urnák elé járul, hogy leadja szavazatát a néptanácsi képviselőjelöltekre.

Ezekben a napokban a választók mind nagyobb tömegei ellenőrzik a választói névjegyzékeket, nehogy tévedésből kimaradjanak a listából, vagy hiba történjék a nevek körül. Városunkban 36 szavazóhelyiséget létesitettek, ahol kifüggesztették a választók névsorát és ahol bárki könnyüszerrel ellenőrizheti azokat.

A Mărăsesti utcai iskolánál létesitett szavazóhelyiséget például reggel 8-tól este 7-ig látogathatják a választók. Láng István iskolaigazgató, valamint a tanári kar több tagja, felváltva nyujt felvilágositást a választóknak, hogyan járjanak el az esetben, ha nem találják nevüket a választói névjegyzékeken.

Március 2-án Bogdan Tamara, Mărăsesti utca 42. szám alatti lakos, az OCL Alimentara dolgozója is ellenőrizte a választói névjegyzékeket. Gyorsan meg is találta nevét, majd hosszan elgondolkozott. Látszott rajta, hogy valami hibát fedezett fel.

— Nem találom 74 éves édesanyám és leánytestvérem nevét, akik velem együtt laknak, csak más néven szerepelnek — mondotta.

Láng István segitségével rövidesen megállapitotta, hogy Lanevszki Stefánia és Galina — mert igy hivják édesanyját, illetve leánytestvérét — nem szerepelnek a választók névjegyzékén.

Bogdan Tamara ezután megkapta a szükséges felvilágositást, hogy édesanyja és leánytestvére is szavazhassanak a március 11-i néptanácsi képviselőválasztásokon.

Nem hiábavaló tehát ellenőrizni a választói névjegyzékeket. Sok a névelirás is. Hanecker Kornéliát a Bartók Béla utcából például Gabriellának, Kárpáti Etelkát a Potier utcából pedig Stelának tüntették fel.

A kötszövő osztály élenjárója

A „Varga Katalin" termelőszövetkezet kötszövő osztályán dolgozik Görgényi Mária. Mindössze öt hónapja ismerkedett meg ezzel a munkával, de szorgalmával hamarosan az élre tört. Az elmult hónapban például 97 százalékos minőségi munka mellett sikerült tervelőirányzatát 64 százalékkal tulhaladnia.

Képünk Görgényi Máriát ábrázolja munka közben.

Példát mutatnak a képviselőjelöltek

A TEBA-gyárban

Dolgozó népünk képviselőit saját soraiból jelölte. Olyan embereket jelölt, akik a termelésben és a társadalmi munkában egyaránt tevékenyen kiveszik részüket.

A TEBA gyár munkásai közül sokan lettek képviselőjelöltek. A szövődében dolgozik Salagor Eugenia élmunkásnő, aki februárban 112 százalékra teljesitette havi tervét. A 196. számu városi választókerületben jelölték. Barabás Erzsébet a 70. számu városi választókerület képviselőjelöltje, a TEBA gyár előkészitő osztályában dolgozik, legutóbb 104 százalékos tervteljesitést ért el. A fűződében Sipos Erzsébet képviselőjelölt 76 százalékkal haladta tul februári normáját. Ót a 93. számu tartományi választókerületben jelölték.

Mindenki ismeri a TEBA gyárban Sipos Lajost, a karbantartó osztály mesterét, valamint Draucean Nicolaet, akik ujitásaikkal érdemelték ki munkatársaik megbecsülését. Mint a karbantartási osztály dolgozói jelentősen hozzájárultak a gyár multhavi tervteljesitéséhez. Sipos Lajost, a 63. számu városi választókerületben, Draucean Nicolaet pedig a 65. számu városi választókerületben jelölték.

Gömöri Teréz a csomagoló osztály mestere, pontos munkájával hozzásegiti a befejező osztályt a terv időben való teljesitéséhez. Gömöri Teréz mindent megtesz azért, hogy a készárut a raktárnak idejében leadják és ezzel elősegiti a szállitás ütemének gyorsulását. Gömöri elvtársnő párttaghoz méltóan állja meg a helyét a termelésben és a társadalmi munkában egyaránt. Gömöri Teréz a 179. számu városi választókerület NDF jelöltje.

A 181. számu városi választókerület képviselőjelöltje Diószegi Irén. A fonódában dolgozik, s különösen a minőségi munkában tünik ki. Munkájával és gépének állandó karbantartásával példát mutat társainak.

A „Fierarul"-gyárban

Tóth Pál szerszámlakatost a 198. számu városi választókerület képviselőjelöltjének javasolták. Tóth Pál munkahelyén közmegbecsülésnek örvend. Megállja helyét a termelésben. Februárban 99 százalékos normatulteljesitést ért el. Bulboaca Mariát, a 200. számu városi választókerület lakói javasolták néptanácsi képviselőjelöltnek. Furógépen dolgozik és állandóan eleget tesz feladatainak. Az elmult hónapban 124 százalékban teljesitette normáját.

A 68. számu városi választókerület képviselőjelöltje Popescu Grigore elvtárs. Popescu Grigore marós, munkájával és munkástársaival szemben tanusitott magatartásával egyaránt példát mutat. Az elmult hónapban 74 százalékos normatulteljesitést ért el.

A „Fierarul" gyárban dolgozó három néptanácsi képviselőjelölt jelentősen hozzájárult ahhoz, hogy a gyár februárban 110 százalékra teljesitette havi tervét.

A „Voinţa" kisipari termelőszövetkezetben

A „Voinţa" kisipari termelőszövetkezet februári tervét 137,33 százalékban teljesitette. Ehhez az eredményhez különösen a textilkonfekció osztály eredményei járultak hozzá.

Az ágybetéteket készitő osztálvon dolgozik Tudor Valeria, a 88. számu városi választókerület képviselőjelöltje. Tudor Valeria hónapról-hónapra átlagosan 60—65 százalékkal teljesiti tul tervét. Januárban 162 százalékot teljesitett, februárban pedig 69 százalékos tulteljesitést ért el. Munkájának minősége kifogástalan.

—o—

Versenyben a kereskedelmi dolgozók

Az „Universal" állami áruház dolgozói feladatuk teljesitésére törekednek. Ezért a 2. számu szakszervezeti csoport tagjai versenyre hivták az 1. számu csoport dolgozóit. A versenyfelhivás magábanfoglalja a negyedévi terv tulteljesitését, a munkahely tisztántartását, az áru izléses elrendezését, s főképpen a vásárlókkal szembeni elvtársias és figyelmes magatartást. A versenyfelhivást az 1. számu csoport tagjai egyhangulag elfogadták s a verseny szellemében dolgoznak.

Steiner Izidor,
levelező.

Közművelődés ☆ Irodalom ☆ Művészet

ÁMON ÁGNES

Most vagytok szépek, asszonyok!

Mikor reggel munkába mentek
s arcotok halvány és fehér
és hajatokban meg-megcsillan
egy-egy ezüstszál, mint a dér.
a gondnak éke mit viseltek,
a boldog, békés Holnapért,
a népekért, a nagy Családért,
a földekért, a gyárakért!...
Mikor munkával kezdődnek meg
és végződnek be a napok;
— Most vagytok szépek, asszonyok!

Nem muló szépség már az érték,
nem festék, parfőm, uj ruha,
eljött a Kor, már más a mérték
a Nő, a Munka mosolya.
Ott áll bátran a férfi mellett,
a zugó gépek lelke ő,
ugy nő fel, mint kincsünk: a Gyermek,
dolgos két karján a Jövő!
Mikor hü szivetek felett
a Munka rendjele ragyog:
— Most vagytok szépek, asszonyok!

A Tanácsban, hol szavatoknak
nyomán szilárdul, béke, rend,
az otthonokban, hol ragyogva
ti vagytok dal és szeretet.
Rendőrposzton, hol kezeteknek
szelid intése: Nyugalom.
Villamoson, ahol a gépet
nő vezeti már az uton...
Kulturgárdákban, hol az esték
meleg fényében uj dalok
szárnyán lelkes mozgalmi ének
hint a szivekbe uj magot...
— Most vagytok szépek, asszonyok!

Szeretném zengő dalba fonni
kezetek forró erejét.
Társként a férfi mellé álltok,
végzitek munkájuk felét,
megosztjátok a munka terhét
traktoron, gépen egyaránt,
igy dolgozni még sohse látott
a nagy Világ, asszonyt, leányt.
Mikor a kelő napsugárban
szinte a föld is mosolyog...
— De szépek vagytok, asszonyok!

S mindenfelé, hol piros téglát
rak le serényen két kezünk,
vigabb ütemben zug a munka,
s az uj uton együtt megyünk!
Ily hősi korszak nem volt, mint ez,
mely annyi munkahőst nevelt,
s minden megkinzott árva népet,
megvédelmezett, felemelt!
Bátor szemetek derüjében,
Béke és Győzelem ragyog:
Hazánkért! Népünkért! Előre!
— Most vagytok szépek, asszonyok!

A legifjabb mükedvelők

Az ujaradi állami gazdaság óvodistái tengerész-táncot mutatnak be.

* * *

Két géniusz — két barát: Enescu és Bartók

Irta: Viorel Cosma

George Enescu néhány hónappal halála előtt Párizsban kiadta Emlékiratait. A majdnem 200 oldalas müben a zseniális román alkotóművész, élettörténetének ismertetése során, szeretettel emlékezik meg Kodály Zoltánról (konzervatóriumi tanitványainak gyakran emliti meg példaként Kodály egyszólamu preludiumát), majd Bartókkal foglalkozik.

Enescu és Bartók ugyanabban az évben született (1881). Két világháboru borzalmait élték át és mindketten hazájuktól távol haltak meg, bár utolsó percükig viszontlátni kivánták. Halála előtt néhány hónappal Enescu a következő üzenetet intézte népéhez: „Minden időmben országomra gondolok, minden percemben teljes lelkemmel népem mellett vagyok. Egyetlen vágyam, hogy miután meggyógyulok, országomba mehessek". Ugyanezt a szivettépő kiáltást hallhatjuk Bartóknál is. És ugyanaz a szomoru vég...

Enescu 1924-ben Bukarestben találkozott Bartókkal. Pár évvel korábban, 1920-ban, néhány román zeneszerző létrehozta a Román Zeneszerzők Társaságát. Az 1924-ben megtartott avatási hangversenyre meghivták Bartókot is. Igen nagy volt a magyar vendég meglepetése, amikor a bukaresti pályaudvar peronján George Enescu üdvözölte meleg szavakkal. „A román zeneszerzők elismeréssel adóztak Bartóknak — irta a „Viitorul" cimü lap 1924 október 25-i számában —, egyedülálló, gazdag és szép román népdalgyüjteményéért, amely a román vidéken tett hosszu utjának fáradságos eredménye..."

Enescu csak két nappal azelőtt érkezett vissza az amerikai Pittsburgból, külön erre a müvészi eseményre. Még az akkori lapok is megirták, hogy: „A Román Zeneszerzők Társasága George Enescu müvész elnökletével ünnepi estet szentelt Bartók Béla szerzeményeinek".

Enescu erősen ragaszkodott a magyar zenszerzőhöz, sokat adott esztétikai véleményére és ugyanakkor arra törekedett, hogy megteremtsen ebből az alkalomból egy uj román kompoziciós iskolát is. Bartókot meghivták, hogy elnököljön a „George Enescu" nemzeti kompoziciós dijért folyó versenyen. Nagy zenemüvészünknek ez a gesztusa, amellyel Bartókot megbizta az elnökséggel, mélyen meghatotta Bartókot.

Enescu találkozása és kapcsolata Bartókkal, a folklor „merész" feldolgozójával (igy emlékezett meg róla az akkori román kritika) talán abból a szempontból is gyümölcsöző volt, hogy meggyőzte az „Oedipus" szerzőjét arról: nincsenek olyan zenei formák, amelyek ne tudnák „elviselni" a folklort. És amikor 1926-ban megjelent Enescu III. Szonátája, a román alkotóművészet ezzel megkapta a szükséges példát.

Közvetlenül azután, hogy Bartók Bukarestből elutazott, Enescutól nyilatkozatot kért a „Rampa" cimü lap (1924, 211. szám), hogy válaszoljon több szakmai kérdésre. Az egyik kérdés igy hangzott: „Mi a véleménye Bartók Béláról?"

Ime, hogyan válaszolt zeneszerzőnk: „Bár egyeseknek tul keménynek tünik, Bartók Béla nagy müvész". Ezután igy folytatta: „Esztétikája, ritmusa, szinezése nagyon hasonlit Schönberghez, de különösen Sztravinszkihez. Mindez azonban nem zárja ki azt, hogy konstruktiv legyen. A népdalok nagy számának összegyüjtésével Bartók Béla hatalmas szolgálatot tett országunknak".

Az akkori idők zenei és politikai világában ez az interju rendkivül nagy hatást keltett. Idézzünk csupán egy töredéket a „Cuvîntul" cimü lap (1924, 3. szám) „Egy interju margójára" cimü cikkéből, amely néhány nappal később jelent meg: „A Rampának adott egyik interjujában George Enescu elismeri azt a nagy szolgálatot, melyet a nagy magyar zeneművész, Bartók Béla tett országunknak, hogy nagy számban gyüjtötte össze és adta ki a román népdalokat. Hallottam ott, a Bartók Béla hangversenyeken: a magyar zeneművész zongorájából frissen és tisztán hangzott föl a román melódia és ezekben a pillanatokban senki sem tapsolt nagyobb meggyőződéssel és lelkesedéssel, mint éppen George Enescu..."

Az idő mulásával a két alkotóművész barátsága tovább erősödött. Bartók 1931-ben ismét kifejezésre juttatta a román nép és a román népzene iránti rokonszenvét (lásd az Octavian Beuhoz intézett levelek a „Bartók Béla levelei" cimü III. kötetében). Enescu 1933-ban, egy marosvásárhelyi hangversenyen ujra kifejezésre juttatta Bartók iránti csodálatát az erdélyi népzenei gyüjteményeiért.

Ha mindehhez hozzátesszük még Enescunak azokat a gondolatait, melyeket Emlékiratainban Bartókról lerögzitett, akkor teljes képet kapunk a két nagy géniusz mély és gyümölcsöző barátságáról.

(Megjelent a „Művelt nép" 51. számában).

TOLNAI LAJOS

„A SÖTÉT VILÁG"

Egy jó önéletrajz mindig különösen érdekes olvasmány, mert lapjain nemcsak irójának élete elevenedik meg, hanem az a kor is, amely őt — végső fokon — kialakitotta. Nagy irodalmi értékén tulmenően, ebből a szempontból is figyelemreméltó a marosvásárhelyi magyarnyelvü Állami Irodalmi és Müvészeti Kiadó „Magyar klasszikusok" sorozatának nemrég megjelent kötete, Tolnai Lajos: „A sötét világ" cimü önéletrajza.

Tolnai Lajos, a XIX. század második felének egyik legjelentősebb prózairója, amikor „A sötét világ"-ban visszaemlékezik életére, ritka megelevenitő erővel fest hü képet a kiegyezés korának Magyarországáról. Az a kor volt ez, amikor — Kossuth és Petőfi örökségét elárulva, — a magyar nemesség és burzsoázia „kiegyezett" Bécsel azért, hogy biztosithassa helyzetét és csirájában elfojthasson az egyre erősödő munkásosztály, a kisemmizett parasztság jogaiért inditott bármilyen megmozdulást. Ez a nemzeti függetlenséget áruba bocsájtó, a társadalmi haladást megbénitó politika az irodalomban az ugynevezett „népies-nemzeti" irányzatban jutott kifejezésre, amely hamis „népiességével" és sovinizmusba fuló ál-hazafiasságával kisérelte meg elterelni a tömegek figyelmét az egyre égetőbbé váló társadalmi ellentmondásokról. Ennek a hivatalos irányzatnak képviselői kisajátitották a századvégi magyar irodalmi és kulturális élet minden vezető pozicióját: az akadémia, az egyetem, a Kisfaludy Társaság, a nagy lapok és kiadóvállalatok mind az ő irányitásuk alatt álltak és ezáltal képesek voltak a kiegyezés szellemével szembeforduló bármely irót erkölcsileg és anyagilag is bojkottálni.

Azon kevesek között, akik ezekben az években következetesen, megalkuvás nélkül szembeszegültek az uralkodó osztályok érdekeit kiszolgáló irodalommal, — amely egyetlen névvel sem tudta gazdagitani a nagy magyar irók hosszu névsorát, — kétségtelenül Tolnai Lajos áll az első helyen. Regényeiben, — Az urak, A báróné ténsasszony, A jubilánsok, A nemes vér, Az uj főispán, stb. — kritikai tanulmányaiban, vitacikkeiben, beszédeiben és nem utolsó sorban önéletrajzában, kérlelhetetlen kritikai realizmussal leplezi le a kiegyezés utáni Magyarország politikai, gazdasági és irodalmi hatalmasságait, az egész akkori magyar közéletet.

Az igazságtalan üldözések, meghurcolások, amelyekkel az egyházi és világi hatalmasságok a velük bátran szembefordulót megtörni igyekeztek, csak még jobban megerősitették Tolnai gyülöletét és felháborodását. Soha sem hódolt be nálánál sokkal hatalmasabb ellenfeleinek, hanem a győzelem reménye nélkül folytatta harcát ellenük a szó, a betű fegyverével.

Ezt a kilátásnélküli harcot tárja elénk megrázó erővel „A sötét világ", egy nagy iró és igaz ember életének ritka müvészettel megirt története. Az önéletrajz mozaikszerü képeiből megismerjük a multszázadvégi Magyarország irodalmi és társadalmi életének jelentős személyiségeit és általuk azt a kort, amelyben éltek. Sötét világ képe bontakozik ki szemünk előtt: a protekció, a familiarizmus visszataszitó világáé, amikor az arra érdemtelenek sajátitották ki a maguk és atyafiságuk számára az irodalmi és kulturális élet összes vezetőhelyeit.

Tolnai Lajos önéletrajzának nagy érdeme, hogy szenvedélyes nyiltsággal tárja fel korának és kortársainak hibáit s gyülöletet és megvetést ébreszt irántuk. „A sötét világ" minden sora lángoló hangu vádbeszéd, egy becsületes és igaz ember méltó felháborodásának müvészi kifejezése. Az önéletrajz — akárcsak Tolnai többi müvei is — a kor annyi nagy irójára jellemző kilátástalanságban reked meg. A sötét világba nem hatol semilyen fénysugár, a „reménytelen csatázom végzetemmel" bénitó tudata ül meg mindent. Az iró világos szemmel látja a hibákat, megkisérel küzdeni ellenük, de harca hiábavaló: menthetetlenül elbukik az egyenlőtlen küzdelemben. Tolnait származásának és nevelésének korlátai meggátolták abban, hogy megláthassa azt az erőt, amely képes a sötét világba fényt hozni. A nagy kritikai realista nem tudott közeledni a néptömegekhez, nem tudta megérteni a bennük rejlő forradalmi erőt. Vigasztalan az a kép, amely Tolnai önéletrajzából elénk tárul, akárcsak irójának egész élete. Alig akad néhány derűsebb mozzanat: szerető élettársának tántorithatatlan hüsége, néhány igaz barát önzetlen támogatása és mindez mégis elég ahhoz, hogy a könyv ne vesszen el a dosztojevszkiji kilátástalanság árjában. Minden komorsága ellenére mégsem lesujtó „a sötét világ": az iró is tudja, hogy a sok hitvány ember között élnek még igaz emberek is és ez a tudat segitette abban a megalkuvást nem ismerő harcban, amelyet egész életén át folytatott.

A kortársak nem ismerték el Tolnai Lajos irói és még kevésbé emberi nagyságát. Majdnem fél évszázadnak kellett eltelnie, hogy igazán megérthessék és méltányolhassák azt az irót, aki Móricz Zsigmond szavai szerint „...megtanit arra, hogyan kell meglátni az életet, az életben a valóságot, a valóságban a magot".

Szabó Mária

BIRÓ PÉTER

KEGYELEMKENYÉREN

(Elbeszélés)

Pipás Jakab felébredt.

— Gergő, te, kelj fel — ordit ki a konyhába, majd ujból elnyomja az álom.

A gyermek felrezzen a durva hangra, lelép a priccsről, felhuzza a nadrágot, kiegyengeti, felcsavarja a kapcát, lábára erőlteti a bakancsot. Szemét csipi, rágja a jéghideg viz, ahogy mosdik. Ismét hallja az érdes hangot:

— Mozogj gyorsabban, nincs csont a derekadban, gyujts tüzet.

Gyujtóst vág, begyujt a kályhába, beszól a belső házba:

— Jöhetnek maguk is.

Fogja a csebret, kicipeli az udvarra, feltöri a jeget, kiboritja, vizet mer. A kuton a veder nehéz, mint a só, alig birja kiemelni. Beviszi az istállóba, szénát dob a hiuból, berakja a jászolba, kihordja a ganét, friss almot rak a tehenek alá, moslékot kever. Amint a pajta-ajtót megnyitja, nekirontanak a disznók. Kiloccsan a moslék. Szalmát huz rá, nem szabad, hogy meglássa a gazda.

A Mósia-hegyet körülölelt a hajnali fény. Felkel a gazda.

— A tetü gyorsabban mozog, halálnak beválnál, — szidja.

A gyermek meg kotródik a közeléből. Hirtelen ember, nem jó a kezeügyében lenni. Megrakja a tüzet, vizet tesz melegedni, lemegy a pincébe borért, alig van ideje, hogy a reggelijét bekapja, veszi a táskát.

— Dicsértessék — köszön, megse várja, hogy fogadják, rohan az iskolába.

Ott a többiek sisonkáznak, a lányok hajfonatát cibálják, szaladgálnak, verekednek. Ő nem verekszik. Még elszakitanák a gunyáját. A sisonkán kopik a lábbeli. Ott elfelejti, hogy szolga, mert ha nem is mondják annak, de az. Még annál is rosszabb. Fattyu. A koravén gyermek tartózkodásával áll félrehuzódva a többiektől. Egy hógolyó fültövön vágja. Összeszorul az ökle, hogy odavágjon, de nem keresi, hogy ki dobta meg. Felmegy a tornácra. Utána száll, hozzáverődik, csapódik a csufondáros gyülölt szó: fattyu.

Most negyedikes. Tizenkétéves fejjel már szolga. Épphogy a harmadik osztályt elvégezte, akkor adták szolgálni. Kinlódott, jó ideig türt. Az ősszel hazajött az anyja, akkor megszökött. A sógora magához vette. Igért füt-fát, hogy ugy tartják majd, mint az édes fiukat, iskolába adják. Az anyja elment. Ő itt maradt. Bár magával vitte volna. Észre sem veszi, hogy a tanító mellette áll.

— Menj be!

Ez kizökkenti a magányból, a nyugalmas csendből.

Beül az utolsó padba. A tanító felszólitja felelni. Elveszi padtársa könyvét. Lassan, szótagolva, akárcsak az elsősök, ugy olvas, lenyelt a szó végét, akadozik. A tanító lejön a katedráról. Gergő maga elé kapja a kezét. Az arcára tapasztja s várja, hogy a tanító megüsse.

— Miért nem tanulsz? Szégyelhetnéd magad. Tizenkét éves vagy s mégsem értesz a szóból.

Ez rosszabb az ütésnél. Nem fáj, hanem éget. Sért, megszégyenit. Eltorzul az arca, de nem sir. A sirásról már rég leszokott.

A szünetben a tanító magához hivja. A szobája ajtaján előreengedi, leülteti. Szótlanul, konokul ül, lesüti szemét, nem mer a tanitóval szembenézni.

— Kár, hogy nem tanulsz. Van hozzávaló eszed, de a sült galamb senkinek sem repül a szájába. Tanulni kellene, becsületesen. Ennyi hálával csak tartozol a sógorodnak.

Mit válaszoljon? Mondja meg, hogy nincs mikor. Hogy még nem is hajnalodik, már zavarják, délután, szürkületkor, késő estig. A tanító felemeli a fejét, a szemébe néz.

— Vernek?

Nem birja tovább. Az elfojtott keserüség a torkát szorongatja. Szemét elönti a könny.

— Vernek? — ismétlődik meg a kérdés. A szó meleg. Igy csak az anyja tudott beszélni. Azóta, hogy elment, ilyen szót nem hallott. Csak rábólint.

— Beszélek a sógoroddal — igérkezik a tanító.

— Ne mondja meg senkinek tanító ur — könyörög. — Nagyon elvernének.

A tanító tanácstalan. A falu első gazdájával, a biró, a pap barátjával nem jó ujjat huzni. Öt gyermek, feleség, egy öreg, tehetetlen anyós van a nyakán.

— Eredj játszani, — engedi el a gyermeket.

★

Alig tette be a lábát a házba, már küldözgetik.

— Hozz pityókát.

— Csináld meg a moslékot.

— Lapátold el a havat.

Odaáll a kályha mellé fütözködni.

— Mit állsz ott, mint a Bálán szamara? Eredj dolgodra.

Alig, hogy megcsinálta, már kapja az ujabb parancsot.

— Menj át Balognit. Kérd el a korsót. Egyik lábad ott, a másik itt. Ne csavarogj.

— Hagyja már egy kicsit, hogy egyen — ellenkezik a nénje.

A kályha szélére teszik a tányért. Gyorsan felkanalazza a levest s indul a dolga után.

Mire megjön, ott a tanító. A beszélgetés félbeszakad. Pipás arca piros a dühtől.

— Mégis eljött? — ijedezik a gyermek.

— Elkódorogtad az időt, — szól rá Pipás. A hang ugyan enyhe, de a szemei szurnak, fenyegetnek. — Ülj le s tanulj.

Élőkotorássza az irkát, a tollszem karcolja a papirost. „Kovácséknit a ház csöndös" — irja.

— Csendesnek irják azt, nem csöndösnek, — javitja ki a tanító. Pipás meg kap a szón.

— Hülye ez. A tyuknak több esze van. Nem figyel arra, amit csinál, nem is tudom, hogy miért van olyan barom jó szivem, hogy még iskolába járatom. Mikor én tizenkét éves voltam...

A tanító nem figyel Pipásra.

— Nem Kovácséknit, hanem Kovácséknál. Igy irják ezt, kiskomám.

Elbucsuzik s elmegy. Pipás kikiséri. A gyermek legszivesebben a föld alá bujna, vagy elszaladna féltében. Sógora a pappal jön vissza. Felszusszan. Amig a pap itt van, megszabadult a verestől. A pap kezet fog az asszonnyal, a gyermekkel, aztán kényelmesen letelepedik. Ahol bor van kilátásban, — mint Pipásnál, ott nehezen áll fel.

Alkonyodik. A szél megindul a hegy felől. A kertek közt szabadon rohan. Felkapja a havat, egy részét nekicsapja a keritésnek, beveri a pajtába a disznók közé, a szénaboglyába, rátapasztja a járomra, más részével pedig nekiszalad a szomszéd ház falának. A kéménybe fojtja a füstöt. A konyhába már vágni lehetne. De a pap nem mozdul. Pipás krákog, szivarozik, magaelé köpköd s alig várja, hogy elmenjen a pap. Az meg kinéz az ablakon. Fuj a szél, dermesztő a hideg. Itt pedig még bor van a kancsóban, van elég Pipásnak. Nem érdemes fölállni.

— Gergő, eridj fáért. — A gyermek magára rángigálja a bekecset, az ujjast, fülére huzza a kucsmát. Pipás meg kilöki az ajtón az udvarra. A fiu bakancsa orrával kotorász a hóban, jó időbe telik, mig rálel a baltára. A fagyott fáról lepattan a feisze. Egyből vág s a fa messzire szökik.

Ujjabegyét már nem érzi. Fülét, orrát csipi a hideg, a szélnek semmi sem tud ellentállni. Csontitá keményedik a bakancs, a beizzadt kapca, a kirituult poszló alatt bőrét marja a hideg. Összegörnyed, lekuporodik a tőkére. Mi lesz, ha elmegy a pap? Most jobb lenne itt megfagyni. Lassan mintha meleg járná át az egész testét, elfogja az álom.

— Gergő, te.

A kiáltást már nem is hallja. Pipás meg becsapja az ajtót. Jobb a füst, mint a porhó. A korsóból megtölti a két poharat, felhörpinti a bort.

— Hol a ráksulyba van az a nyomorult? — dühöng. — Már egy órája, hogy odaül.

— Hol az anyád keserves istenibe vagy? Nem hallod?

A rekedt részeg hangra nem jön válasz. A gazda nehéz, tántorgó léptekkel eljut a szinig. A gyermek ül a tőkén. Hatalmas, széles tenyerével odaüt. A kucsma messzirepül. A gyermek előredül a vágott fa közé.

Pipás megretten.

— Ez megfagyott, — hörgi — ez megcsinálta. Lehajol, hogy felemelje. A vér a fejébe szökik, megszédül, ledül a gyermek mellé. Kivakarja szeméből a havat, hóna alá veszi a megmerevedett testet s előre tántorog.

A pap ijedten ugrik fel az asztal mellől.

— Mi történt? — szalad ki száján a kérdés.

— Hát nem látja? Leült, aztán itt van.

A gyermeket kinyujtják az ágyon, dörzsölgetik, kisüstöst töltenek a szájába. Az erős ital életet ver a fagyott gyermekbe.

— Na végre — dühöng Pipás. — Még csak az hiányzik, hogy megdögöljön, s a nyakamba szakassza a törvényt.

A sápadt, beesett arc kipirosodik. Nehéz hörgés tör fel a gyermek torkán, zilálton szuszog. Az asszony melléje ül, kicsordul a könnye.

— Ne bőgj, — rival rá az ember.

— Mit mond majd Borisnak? — kérdi az asszony.

— Mit? Tartom a kölykét, egyetlen rongyos bitangnak nincs olyan dolga ebben a faluban, mint az ő fatytyának.

— Utni azt tud. Elvégeztetni vele a maga dolgát, ehhez ért.

— Fogd be a szádat.

A gyermek arcára kiül a láz, nehezen nyög, rikoltoz, magaelé kapja a kezét.

— Ne bántson, ne verjen — kiabál, védekezik az öntudatlan beteg.

Három napig kinlódott. Kijött az orvos, csak a fejét ingatta, porokat rendelt s elment.

Három napig vergődött az ágyban, kiabált, védekezett az eszméletlen gyermek. Estefelé megcsendesedett, a lázas arc lassan lehült, elsápadt, a szeme végleg a mennyezetre merevedett.

Tizenkét évet élt. Fattyu sorsa volt.

Kommunisták az SzKP XX. kongresszusáról

A napokban sok szó esett az SzKP XX. kongresszusáról. A gyárakban, az üzemekben, az intézményekben és otthon a dolgozók széles körben tárgyalták Hruscsov, Bulganyin, Mikoján elvtársak beszédét és a kongresszus többi dokumentumait. S ez természetes is, mert e dokumentumok olyan kérdéseket vetettek fel, amelyek mindnyájunk számára uj fejlődési távlatokat nyitnak meg. Ezekről beszélnek az alábbiak során a TEBA gyár kommunistái.

Hosszu folyosó vezet az igazgatói irodához, amelynek butorzata mindössze egy iróasztal, néhány karosszék és egy könyvszekrény. A szekrényben a marxizmus—leninizmus klasszikusainak müvei, a Román Munkáspárt II. kongresszusának dokumentumai és a legfrissebb lapszámok Bulganyin és Hruscsov elvtárs beszédeivel. Itt találom, munkaközben, Mittelmann Alfréd elvtársat, a gyár igazgatóját. Nem sokat kell magyaráznom jövetelem célját. Máris beszélgetni kezd, mintha régi ismerősök lennénk. A téma közössége az, ami egymáshoz közel hoz bennünket.

— Országunk sokat köszönhet a szocializmus országai testvéri együttmüködésének és különösen a Szovjetunió segitségének. Többek között azt is, hogy iparunk — mint ahogyan arra a XX. kongresszuson elhangzott jelentés rámutat — majdnem háromszor annyit termelt, mint a háboru előtt — mondja Mittelmann Alfréd elvtárs, miközben az ablakhoz megy s a szin alá helyezett ládákra mutat. — Látja? Ott, azokban a ládákban automata szövőgépek vannak. Hazai gyártmányuak. A kolozsvári Unireában készültek, a szovjet AT 100 tipusuak dokumentációja alapján.

Bármennyire szeretném, nem sokat látok a gépekből, amelyek még egyelőre ládákban várják, hogy a most épülő csarnokokban végekben ontsák a sok-sok textilárut. Egy azonban bizonyos: ez is a Szovjetunió sokoldalu támogatásának eredménye.

— A szovjet segitség — folytatja Mittelmann elvtárs — a szovjet tapasztalatok átadásában is megnyilvánul. Nálunk már szinte törvény a Kovaljov módszer alkalmazása. Sikeresen ültetjük gyakorlatba a Baskirov módszert is.

Ez csak néhány példa arra, miként öltt anyagi alakot a Szovjetunió segitsége, amelyről Hruscsov elvtárs a XX. kongresszuson beszélt, de elég meggyőző ahhoz, hogy megérthessük: ez a segitség reális.

★

Több szem többet lát — tartja a régi közmondás. Igy van ez valahogy az életben felmerülő problémákkal is. Mindenki más és más oldalról látja lényegében ugyanazt a dolgot. Kiváncsi voltam tehát, miként vélekedik a XX. kongresszusról egy munkás. Ezuttal utam Chis Florica párttagjelölthöz, a fonóda fiatal munkásnőjéhez vezetett. Amikor megkérdeztem tőle, hogy mi az, ami a legjobban érdekelte, mosolyogva válaszolt:

— Minden.

— De mégis — próbálkoztam ujból a kérdéssel — nem volt semmi, ami különösképpen felkeltette érdeklődését?

— Őszintén szólva, engem, mint munkást, a szovjet emberek élete érdekel a legjobban. Különösen az a fejezet nagadta meg figyelmemet, amely a dolgozók növekvő anyagi szükségleteinek kielégitésével foglalkozik. Örömmel olvastam, hogy a hatodik ötéves terv folyamán a Szovjetunióban áttérnek a hétórás munkanapra és megvalósitják a szombati és az ünnep előtti napokon a hatórás munkaidőt.

Hangját elnyomja a gépek dübörgése. De mindaz, amit mondott, előrevetiti hazánk dolgozóinak boldog jövőjét, az ő jövőjét is. Egy darabig még nézem, hogyan figyeli az orsókra felcsavarodó gyapjufonalat, s hogyan kötözi a szakadozó szálakat.

★

Itt találkoztam Mihalca Gheorghe párttaggal, a technikai osztály vezetőjével is. Mihalca elvtárs elmondotta, hogy nagy figyelemmel tanulmányozta a XX. kongresszuson előterjesztett jelentésnek a munkatermelékenység növelésével foglalkozó fejezetét.

— A munkatermelékenység növelése valamennyiünk legfőbb feladata. Engem is ez a kérdés foglalkoztat.

A Román Munkáspárt II. kongresszusa s az aradi városi pártbizottság aktivagyülése is felhivta az összes párt- és állami szervek figyelmét a munkatermelékenység növelésének fontosságára. Az SzKP XX. kongresszusa pedig rámutatott: a munkatermelékenység emelésének egyik legfontosabb feltétele, — mint Lenin mondotta, — „A dolgozók fegyelmének, hozzáértésének, a munka termelékenységének, intenzitásának, jobb megszervezésének a fokozása.“ Leninnek, az SzKP XX. kongresszusának és a mi pártunknak ezek az utmutatásai vezérlik munkájában Mihalca Gheorghe párttagot is.

Jelenleg az azonos jellegü gépek fordulatszámának növelésén dolgozik. Meg is mutatja a terveket s a számításokat. Több azonos jellegü gépnél a fordulatszám különböző, egyiknél magasabb, másoknál alacsonyabb. Ebből kiindulva számitások alapján arra a következtetésre jutottak, hogy növelni lehet a fordulatszámot.

— A cél az — világositl fel Mihalca elvtárs, — hogy lehetőleg valamennyi azonos jellegü gép fordulatszámát növeljük és egyszintre hozzuk. Ezzel nagymértékben fokozhatjuk a munka termelékenységét.

★

Világos, hogy az SzKP XX. kongresszusának dokumentumai számunkra is felbecsülhetetlen értéket jelentenek. Bár az igazgató, a munkásnő és a technikai osztály vezetője különböző szemszögből világitották meg a XX. kongresszus jelentőségét, valamennyien egy dologról beszéltek: jövőnkről, amelyet a XX. kongresszus előrevetitett. Az SzKP XX. kongresszusának határozata életünk, előrehaladásunk világitó fáklyája, mert megkönnyiti a szocializmus építésének utját Ezért méltán mondhatjuk, hogy a XX. kongresszus, az SzKP egyik legjelentőségteljesebb, legfontosabb kongresszusa volt.

Székely Dénes

135 gyorscsapolás — a választások köszöntésére

A vajdahunyadi „Gh. Gheorghiu-Dej“ kohászati kombinát acélöntői jelentős termelési sikerekkel köszöntik a néptanácsi képviselőválasztásokat.

Február 1 és 26 között 135 gyorscsapolást végeztek, ami ily rövid idő alatt csucsteljesitménynek számit.

Választók figyelmébe

Az aradi városi néptanács végrehajtó bizottsága közli a választókkal: A néptanácsi képviselőválasztásokon választásra jogosultak, akik a választás napján más helységbe távoznak, vagy kórházba kerülnek (akár eredeti tartózkodási helyükön), választói igazolványt kötelesek felmutatni az illetékes néptanács végrehajtó bizottsága részéről.

Ezeket az igazolványokat az aradi városi néptanács naponta 10—2, kedden és pénteken pedig ezenfelül 16—19 óra között adja ki a 87. számu szobában. A kórházban lévők számára az igazolványt a családtagok kérésére is kiadják.

Az IMSz szervezetek életéből

Beszámoló- és vezetőségválasztó közgyülésen

Az ujaradi állami gazdaság IMSz alapszervezetének beszámoló- és vezetőségválasztó közgyülése mélyrehatóan elemezte az IMSz-tagok tevékenységét. A közgyülésen résztvett a tagság nagy többsége, valamint az IMSz rajoni bizottságának aktivistája.

Az IMSz szervezet bizottságának beszámolójából — amelyet Szanda Gergely terjesztett elő — valamint a hozzászólásokból kitünt, hogy az utóbbi időben megjavult az IMSz szervezet tevékenysége. Megmutatkozik ez abban is, hogy a szervezet ujabb nyolc tagot vett fel, hét IMSz tag pedig a párttagjelöltek soraiba kérte felvételét.

A szocialista versenyekbe bevont ifjak jelentős sikereket értek el a mezőgazdasági munkálatok idejében történő elvégzésében. Közel 8000 kiló üzemanyagot takaritottak meg és nagymértékben hozzájárultak a tervfeladatok teljesitéséhez és tulteljesitéséhez. Ebben különösképpen Costea Gheorghe traktoros és Bresan Teodor kombájnvezető tünt ki. Bresan Teodor IMSz tag például megkapta az élkombájnvezetői jelvényt is.

Jelentős eredményt értek el a baromfitenyészetben dolgozó ifjak. Ezt bizonyitotta a 30.000 darabot meghaladó tojáshozam is az 1955-ös év folyamán. A baromfitenyésztésben Moise Saveta, Coman Ana és Stroe Elisabeta IMSz-tagok tüntek ki. Az ifjak bebizonyitották, hogy hozzáértéssel végzik munkájukat, amint azt sikereik is igazolják.

A kommunisták állandó támogatásával a termelés más ágaiban is jó eredményeket érnek el az IMSz tagok. A kulturmegnyilvánulásban, az AVSAP szervezetben és máshol, az IMSz-tagok bekapcsolódnak a munkába, igyekeznek az első helyen haladni, személyes példát mutatni.

A közgyülésen jelenlevők élesen birálták egyes IMSz tagok hiányosságait is és konkrét javaslatokat tettek a munka megjavitása érdekében.

— A kulturmunkában jó eredményeket értünk el — mondotta felszólalásában Muresan Ioan elvtárs, — de ez távolról sem kielégitő. Az IMSz szervezet bizottsága keveset foglalkozott azzal, hogy az összes fiatalokat bevonja a kulturtevékenységbe. A jövőben a bizottságnak arra kell törekednie, hogy minden ifjut bevonjon a kultur- és sportmegnyilvánulásokba.

Más felszólalók javasolták, hogy az ujonnan megválasztott bizottság vonja felelősségre azokat a fiatalokat, akik nem gondozzák a rájuk bizott gépeket és felszereléseket és azokat, akik fegyelmezetlenek a munkában. Az IMSz őrhelyek is nagyobb támogatást nyujthatnának a munka megjavitása érdekében — mondották többen — de nagyobb figyelmet kell forditani azok tevékenységére.

A befejezés előtt a közgyülés intézkedési tervet fogadott el. A terv többek között feltünteti egy rekordhét megszervezését a trágyahordás idején, az IMSz politikai tanfolyam minőségének megjavitását, a „Szeresd a könyvet“ mozgalom tevékenyebbé tételét, stb. A terv előirásainak teljesitése biztositja az IMSz alapszervezet tevékenységének megjavitását, az IMSz tagok előtt álló magasztos feladatok teljesitését.

Moț Liviu,
levelező

A „December 30“ gyár csomagoló osztályán

A hosszu teremben nagy a sürgés-forgás. A kocsikra rakott, összecsomagolt, átkötött anyagokon kis céduláik, a végek kisérő céduláit. A hosszu asztalokon nagy halmazban a legkülönbözőbb szinü, mintáju florella, karton, diftin, flanell, kázsmir és más anyagok. Itt csomagolják a „December 30“ gyárban készült textilanyagokat. Innen vezet utjuk a készáru raktárba.

A csomagoló asztalok mellett, az anyagok elrendezésénél majdnem kizárólag nők dolgoznak, akik most a Nők Nemzetközi Napjára készülnek. Igyekeznek a különböző anyagokat minél izlésesebben csomagolni s lépést tartani a termeléssel, hogy a csomagolásra váró áru ne halmozódjék fel.

Az anyagok csomagolásánál két külön váltásban dolgozó brigád tevékenykedik, egy békebrigád és egy IMSz-brigád, s a brigádok egymással versenyeznek. Az utóbbi időben, többször egymásután, az ifjak brigádja volt a győztes. Februárban is 1-től 25-ig, csomagolási normájukat 66 százalékkal tulhaladták. A békebrigád tagjai is dicséretreméltóan dolgoztak, alig néhány százalék a különbség a két brigád normateljesitése között. Ők 62 százalékkal teljesitették tul normájukat.

A terem másik felében dolgozik a harmadik brigád, ahol a flottir törölközőket csomagolják. Ennek tagjai ugyanebben az időszakban 80 százalékkal csomagoltak többet, mint amennyit előirányzatuk megjelölt.

A csomagoló osztályon dolgozók elhatározták, hogy a Nők Nemzetközi Napja tiszteletére, március 8-án különösen ügyelnek arra, hogy az anyagokat csinosan csomagolják. Minden csomagra március 8-át szimbolizáló cimfeliratot ragasztanak. Az ország bármely részébe, vagy áruházába kerülő végekről láthatják majd a vevők és eladók, hogy azokat a Nők Nemzetközi Napján csomagolták.

Testnevelés és Sport

Vasárnap sorsolják ki a tartományi labdarugó bajnokság küzdelmeit

Temesvár tartomány labdarugó bajnokságának küzdelmeit ebben az évben két csoportban bonyolitják le. A két párhuzamos csoportban egyenként 14—14 csapat szerepel és ezek közül 1957-ben már csak 14 csapat marad az első osztályban. Az aradi, illetve aradrajoni csapatok közül az A) csoportban a Progresul Arad, a Fl. Rosie FZ, a Recolta Világos és a Fl. Rosie Panificație együttesei szerepelnek, a B) csoportban pedig a Voința Artex csapata. A bajnokság sorsolását ma, vasárnap délelőtt 11 órakor ejtik meg a Temesvár-tartományi Testnevelési és Sportbizottság helyiségében. A két csoportban résztvevő csapatok névsora a következő:

A) CSOPORT: Constructorul Zsombolya, Voința Temesvár, Metalul Electromotor Temesvár, Fl. Rosie UTT Temesvár, Locomotiva Lugos, Recolta Pécska, Progresul Arad, Progresul Nagyszentmiklós, Fl. Rosie FZ Arad, Recolta Grabác, Recolta Világos, Recolta Szemlak, Fl. Rosie Panificație Arad, Recolta Nagyszentmiklós.

B) CSOPORT: Avîntul Detta, Locomotiva Karánsebes, Metalul III. Resica, Progresul Oravica, Minerul Anina, Recolta Gátalja, Recolta Detta, Voința Artex Arad, Dinamo Temesvár, Recolta Zabrani, Recolta Komlós, Fl. Rosie „Nikosz Belajonnisz“ Temesvár.

Néhány sorban

A Szovjetunió válogatott röplabda csapata harmadik mérkőzésén Sztálinvárosban találkozott az RNK válogatottjával. A román férfi csapat ezuttal is győzött 3:2 arányban. A mérkőzést megelőzően a szovjet női B) csapat 2:0 arányban legyőzte a szovjet női A) csapatot.

A vasárnap Lipcsében kezdődő nagyszabásu nemzetközi vivóversenyen román versenyzők is résztvesznek. A kardversenyben a Bartos, Mustata és Pelmus összetételü csapat vesz részt, a női törversenyben pedig az Orban, Taltis és Samsudeanu összeállitásu együttes rajtol.

Vasárnap délelőtt 10 órakor a TEBA gyár kulturtermében rendezik az idény első aradi asztali tenisz bajnoki csapatversenyét, amelynek keretében az aradi Voința a constanțai Dinamoval méri össze erejét.

A temesvári Locomotiva vasárnap délután fél 4 órai kezdettel játszik az aradi Locomotiva ellen barátságos mérkőzést a Locomotiva pályán.

A Fl. Rosie UTA csapata vasárnap Temesváron vendégszerepel: délután 3 órakor mérkőzik a temesvári Stiința csapatával.

A második ötéves terv célkitüzéseinek megvalósitásáért

Aradrajon kiváló mezőgazdasági termelőinek értekezlete

A cukorrépa rendkivül nagyfontosságu népgazdaságunkban, mert ebből gyártják az értékes élelmiszert, a cukrot. Ez a növény nagy hasznot hajt a termelőknek. Aradrajonban évről évre mind nagyobb területen vetnek cukorrépát, mert akik ennek a fontos növénynek a termesztésével foglalkoznak, jó jövedelemben részesülnek. Elegendő, ha megemlitjük a kisiratosi kollektiv gazdaságot, amely 126 hektáron termesztett cukorrépát és erről a területről 3,065.050 kiló cukorrépát takaritott be. A termény átadása után a kollektivisták 848.689 lejt és 28.289 kiló cukrot kaptak. Hasonlóképpen a mikelakai mezőgazdasági társulás is bőséges javadalmazásban részesült, ha figyelembe vesszük, hogy csupán 14,60 hektáron termesztett cukorrépa 111.913 lejt és 2.984 kiló cukrot jövedelmezett. Nem minden termelőnek volt azonban ilyen jövedelme, mert sokan nem tudták, hogyan kell megmüvelni a földet, gondozni a növényt és ezért termett kevesebb cukorrépájuk.

Mit kell tudjon a cukorrépa termelő és hogyan kell dolgozzon egy nagyobb termés elérése érdekében? A cukorrépa nagyon igényes növény, különösen ami a talajt illeti. A talaj elégtelen előkészitése és a helytelen gondozás nem fizeti meg még az igényelt munkaerőt sem. Különös jelentőségü a terméshozam növelésében a cukorrépa előveteményének megállapitása. Ajánlatos a cukorrépát kapás növények (burgonya, bab, kukorica) után vetni, amelyek gyommentesen hagyják maguk után a földet, vagy pillangós növények után, mint például lucerna, lóhere, esetleg buza vagy rozs után.

A talaj előkészitését közvetlenül a betakaritás után kell megkezdeni,

★

— Ballif Corneliu elvtársnak, a cukorgyár mérnökének előadása a cukorrépatermesztésről —

★ ★

vagyis 8—10 centiméteres felületi szántást kell alkalmazni. Ez a szántás megakadályozza a talajból a viz elpárolgását, pusztitja a kártevők lárváit, a gyomokat és kedvező feltételt teremt a mikroorganizmusok tevékenységének kifejtésére. A szántás elvégzése után trágyát kell hordani a földre, ami feltétlenül szükséges, ha nagy termést akarunk elérni. A trágyát az őszi mélyszántáskor kell a földbe juttatni. Az őszi mélyszántást általában szeptember, vagy október elején mintegy 20—25 centiméter mélységben kell végezni. Minél előbb végezzük el a mélyszántást, annál nagyobb termést érhetünk el.

Tavasszal, amikor a föld kiszikkad, megboronáljuk az őszi szántást. A boronálás célja megtartani a talaj nedvességét. Ha a föld az ősz és a tél folyamán az eső és a hó miatt nagy hantokba csomósodott, kultivátorozni kell, de semmiesetre sem szántunk másodjára. Boronálás előtt trágyát szórunk a földre kézzel, vagy trágyaszóró-géppel. Rajonunkban a következő mennyiségü trágyát ajánlatos a cukorrépa alá adagolni: 200 kiló szuperfoszfátot, 150 kiló nitrogén trágyát és 100 kiló kainitet. Mielőtt a trágyát szétszórnánk, apróra törjük. A tápanyagban szegény földekkel rendelkező községekben növelni lehet a trágya mennyiséget és pedig 300 kilóig a szuperfoszfátot és 200 kilóig a nitrogén trágyafélét. Ha a tél folyamán a föld többszöri fagyás és olvadás következtében felfagyott, hengerelni kell a vetés előtt is, mert a cukorrépa a tömör talajt szereti, amelyben hamar kikelhet és gyorsan bokrosodhat. A vetést géppel végezzük. Egy hektárra elegendő 25 kiló vetőmag, amelyet 2—4 centiméter mélyen juttatunk a földbe. A vetőcsövek között a távolság 40—45 centiméter kell, hogy legyen. Vetés után azonnal hengerelni kell, hogy a növénynek a legmegfelelőbb csirázási körülményeket biztositsuk. Ajánlatos a henger, után egy tövisboronát alkasztani, amellyel a talaj levegőzését tesszük lehetővé.

Rajonunkban, mihelyt a vetőgéppel és a boronával a földre lehet menni, azonnal meg kell kezdeni a cukorrépa vetését. Minden elvesztegetett kedvező nap 500—800 kiló répa, 70—90 kiló cukor és 400—500 kiló levél veszteséghez vezethet. Tiz napos késés már 15 százalékos terméscsökkentést idézhet elő. A vetés után 8—10 nappal már meg kell kapálni a cukorrépát. Ezt a müveletet gondosabban végezhetjük, ha vetéskor a cukorrépa közé egy kis kendermagot is keverünk, amely hamarabb kikel és láthatóvá teszi a sorokat. Ez a kapálás nagyon fontos, mert elősegiti a növények gyors fejlődését. Amikor már 4—6 levelű a répa, meg lehet kezdeni a ritkitást. A növények között 20—25 centiméter kell, hogy legyen a távolság. A ritkitást először csokrozással kezdjük, kapával egymástól egyenlő távolságra csokrokat alakitunk. Két-három nappal a csokrozás után egyelünk. Az egyelést akkor végezzük, amikor a növény 8—10 centiméter magas. Ha késünk az egyeléssel, éppen annyit veszithetünk, mintha megkéstünk volna a vetéssel. Ezután még három kapálás következik a gyomosodásnak megfelelően. Az egyelés utáni kapálásokat ajánlatos gépi kapával végezni, mert ez nem nyomja nagyon meg a földet.

A kapálásokkal egyidőben a sorok közé mütrágyát szórunk, vigyázva, nehogy a leveleket is érje. A pótmütrágyázást reggel csak a harmat felszáradása után végezzük: 100 kiló szuperfoszfát és 50 kiló nitrogén mütrágyát juttatunk ilyenkor a földbe. Pótmütrágyázást többször is lehet végezni és minden ilyen munka 3—5000 kilós terméstöbbletet jelent. Julius és augusztus hónapban, amikor a növények levelei teljesen beboritják a földet és nem lehet kapával a sorok közé jutni, kézzel huzgáljuk ki a cukorrépa sorai között esetleg jelentkező gyomokat.

A cukorrépának többféle kártevője van, s ezek csaknem egész fejlődési időszakában fenyegetik. Április első felében a vetési bagoly-pille hernyója megjelenik és megtámadja a cukorrépát, de csak a sorok hosszában, amikor a növényeknek csak 2—4 levele van. Ez a kártevő csak éjjel támad, nappal elbujik a földbe. A bagolypille hernyóját párizsizölddel vagy kalcium arzenáttal pusztitjuk, amelyet a sorokra keresztbe huzott kis sáncokba teszünk. Ezáltal megakadályozzuk a hernyók előrenyomulását. A földi bolha a cukorrépa másik ellensége. Ezek sötétzöld vagy fekete szinüek és többnyire száraz, napfényes időben támadnak, leragják vagy kilyukasztják a leveleket. A bolhák ellen nitroxánnal védekezünk. A termelők kötelessége állandóan ellenőrizni a fiatal vetéseket, hogy mihelyt észreveszik a kártevők megjelenését, felhasználják a rendelkezésükre álló vegyszereket ezek elpusztitására.

A cukorrépa ellensége még az ugynevezett Cleonos bogár, amely körülbelül egy centiméter hosszu és megeszi a fiatal cukorrépát. Ez ellen nitroxanporral és más vegyszerekkel védekezhetünk. Nyáron a cukorrépát levéltetvek támadják meg, amelyek elszivják a tápanyagot a leveleken keresztül. A levéltetvek ellen dohánylével vagy nitroxan porral küzdhetünk.

A cukorrépa felszedését akkor kezdjük meg, amikor aranysárga szint öltenek a levelek és ugyanakkor a laboratóriumi vizsgálatok emelkedett cukormennyiséget mutatnak. A beért cukorrépa könnyebben tartósitható, ugyanakkor könnyebben is dolgozható fel. Ajánlatos a cukorrépát még a felszedés napján kiszállitani az állomáshoz, arra vigyázva, nehogy összetörődjön.

Alapjában véve ezek a cukorrépa termesztéséhez szükséges munkálatok, amelyek alkalmazása nagyobb termést, a termelőknek pedig nagyobb jövedelmet biztosit.

A kollektiv gazdaságban eredményesebb a munka

Azt tartják, hogy nálunk, Kisiratoson vannak a legjobb cukorrépa földek, — mondta Lévai János, a kisiratosi kollektiv gazdaság elnöke. — En azt hiszem, hogy nem egészen igy van. Cukorrépa termesztésére alkalmas föld van mindenütt: Kürtösön, Zimándon, Sofronyán és ahol csak az emberek termeszteni akarják ezt a növényt. A legfontosabb a föld előkészitése és a vetés kedvező időben történő elvégzése, valamint a növény gondozása és a betakaritás időpontjának helyes megválasztása. A mérnök elvtárs beszámolójában ismertette, hogyan lehet gazdag cukorrépatermést elérni. Mi 126 hektáron három vagonos répatermést takaritottunk be hektáronként, de éppen ugy dolgoztunk, ahogyan az a mérnök elvtárs beszámolójából kitünik: vagyis tarlót hántottunk, az őszi mélyszántáskor trágyáztunk és mihelyt a föld megszikkadt, vetettünk. Négyszer, sőt sok helyen ötször is kapáltunk a nyár folyamán.

Egyébként mi nagy termést értünk el minden terménynél. A kollektiv gazdaságban megvan minden lehetőség a föld terméshozamának növelésére. A gépállomás traktoraival szántunk és kiterjedt területeinken alkalmazzuk a mezőgazdasági tudomány összes vivmányait. A földet parcellákra osztottuk és vetésforgót alkalmazunk. Aztán meg mi közösen nagy erőt képviselünk és minden munkát idejében el tudunk végezni. Százhuszonhat hektár cukorrépát például két és fél nap alatt vetettünk el. A boronálás pedig csak fél napig tartott. A kapálásokat is fél nap alatt végeztük el. Mindez nagy kihatással van a termésre.

A mult évben 848.689 lej és 28.289 kiló cukor jövedelmünk volt a cukorrépa után. Gazdaságunk tagjai nagy pénzösszegeket és mezőgazdasági terményeket kaptak, s ez jóval felülmulja az egyénileg dolgozók keresetét. A kollektiv gazdaságban könnyebb és kifizetődőbb a munka. Ezért azt javasolom az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztoknak, lépjenek bizalommal a pártmutatta utra, a közös munka utjára, az életszinvonal emelkedését biztositó utra.

★

A cukorrépatermesztés kérdéséhez hozzászóltak még: Marin Ionescu, Lanczinger Anna, a vladimirescui kollektiv gazdaság tagjai, Funer Petru Pankotáról, Antal György Zimándról, Nicodin Nicolae Ságról, Hegedüs Mátyás, a kisiratosi kollektiv gazdaság részéről, Albert István gáji egyénileg gazdálkodó dolgozó paraszt és többen mások, akik elmondották, hogyan termesztik a cukorrépát és milyen jövedelmet biztositott számukra a cukorrépatermesztés.

U. K. Kekkonen és I. K. Paasikivi választáviratai K. J. Vorosilovhoz

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ közli annak a táviratnak a szövegét, amelyet I. K. Paasikivi K. J. Vorosilovhoz, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnöksége elnökéhez intézett:

K. J. VOROSILOV Oexcellenciája,
a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnöksége Elnökének

MOSZKVA

Mélyen meghatott a Finn Köztársaság elnöki tisztségéből való visszavonulásom alkalmából hozzám intézett baráti érzelmeinek és jókivánságainak szivélyes kifejezése. Tiszta szivemből köszönetemet fejezem ki Önnek, Elnök Ur, meleg, megható szavaiért. Örömmel tölt el, hogy Ön értékeli tevékenységemet.

Akárcsak Ön, Elnök Ur, szilárdan meg vagyok győződve arról, hogy a Finnország és a Szovjetunió közötti kölcsönös bizalom, szoros együttműködés és barátság fennmarad a jövőben is.

Engedje meg, Elnök Ur, hogy tiszta szivemből boldogságot kivánjak Önnek és ujabb sikereket a Szovjetunió népei javára kifejtett értékes tevékenységében.

1956, március 2.

Mély tisztelettel:
PAASIKIVI

★

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ közli annak a táviratnak a szövegét, amelyet Urho Kekkonen, a Finn Köztársaság elnöke K. J. Vorosilovhoz, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének elnökéhez intézett:

K. J. VOROSILOV Oexcellenciája,
a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnöksége Elnökének

MOSZKVA

Kérem, Elnök Ur, fogadja őszinte köszönetemet a Finn Köztársaság elnöki tisztségébe való beiktatásom alkalmából hozzám intézett szivélyes jókivánságaiért.

Engedje meg, Elnök Ur, kifejeznem azon szilárd meggyőződésemet, hogy Finnország és a Szovjetunió között a barátság, a bizalom és az együttműködés kölcsönös politikája nyomán létrejött baráti, jószomszédi kapcsolatok a jövőben is fennmaradnak népeink javára, a béke megszilárditása érdekében, a világ e részén.

Ebből az alkalomból kérem, Elnök Ur, fogadja legjobb kivánságaim kifejezését.

Sikert kivánok Önnek és a Szovjetunió népeinek.

1956, március 2.

URHO KEKKONEN,
a Finn Köztársaság elnöke

DULLES KARACSIBA UTAZOTT

WASHINGTON. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

J. F. Dulles, az Egyesült Államok külügyminisztere március 2-án repülőgépen Karacsiba utazott, hogy résztvegyen a SEATO-tanács március 6 és 8-ika között lezajló ülésszakán. Elutazása előtt Dulles kijelentette, hogy Pakisztánon kivül más ázsiai országokban is látogatást tesz.

—o—

DIPLOMACIAI KAPCSOLAT LÉTESÜLT INDIA ÉS ALBÁNIA KÖZÖTT

DELHI. (Agerpres).

A France Presse hirügynökség tudósitójának közlése szerint, Delhiben hivatalosan bejelentették, hogy India és Albánia megegyezésre jutottak a diplomáciai kapcsolatok felvétele tekintetében.

Indiát Albániában India római nagykövete fogja képviselni rendkivüli és meghatalmazott követi rangban, Albániát pedig Delhiben Albánia pekingi nagykövete képviseli ugyancsak rendkivüli és meghatalmazott követi rangban.

Vincent Auriol moszkvai látogatásai

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

Vincent Auriol, a Francia Köztársaság volt elnöke feleségével együtt megtekintette a moszkvai Metrót. A francia vendégek ezután látogatást tettek a Sztálin gépkocsiüzemben.

Aznap délután Vincent Auriol és felesége látogatást tettek a Lomonoszov-egyetemen, ahol I. G. Petrovszkij akadémikus üdvözölte őket. Az üdvözlésre adott válaszában Vincent Auriol örömének adott kifejezést afölött, hogy a francia és a szovjet tudósok között helyreálltak a baráti kapcsolatok. Ezután a Francia Köztársaság volt elnöke találkozott az egyetemen tanuló francia diákokkal.

★

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

M. P. Taraszov, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének alelnöke, az OSzSzSzK Legfelső Tanácsa Elnökségének elnöke és S. R. Rasidov, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének alelnöke, az Üzbég SzSzK Legfelső Tanácsa Elnökségének elnöke, fogadást adtak Vincent Auriol tiszteletére.

A Szovjetunió részéről a fogadáson résztvett V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, I. P. Volkov, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Szövetségi Tanácsának elnöke és más személyiségek.

Hasonlóképpen résztvett a fogadáson M. Dejean, Franciaország moszkvai rendkivüli és meghatalmazott nagykövete és a nagykövetség munkatársai, valamint több ország moszkvai diplomáciai képviseletének vezetője. A fogadáson beszédek hangzottak el.

Dulles nyilatkozata a leszerelés kérdésében

WASHINGTON. (Agerpres). A TASZSZ jelenti:

Dulles amerikai külügyminiszter február 29-én felszólalt a szenátus külügyi bizottságának leszerelési albizottságában. Dulles a leszerelés kérdését valamennyi nemzetközi kérdés közül „a legnehezebbnek és a legsürgősebbnek" minősitette.

Dulles kijelentette: az Egyesült Államok nincs azon a véleményen, hogy nem lehetséges a fegyverzetek „elfogadható korlátozása". Az Egyesült Államok ugy véli, — mondotta Dulles — hogy minden problémát „meg kell és meg lehet oldani".

A külügyminiszter hangsulyozta, hogy Eisenhowernek az ugynevezett „nyilt égboltra" (a repülőgépekről történő fényképezés — szerkesztőség megjegyzése —) vonatkozó javaslata az első lépés a felügyeleti rendszer megteremtése utján, ami kizárná „egy meglepetésszerü pusztitó támadás lehetőségét". Az Egyesült Államok — mondotta Dulles — nem állitja, hogy a fegyverzetek elfogadható korlátozása nem lehetséges, bár könnyen állithatná ezt.

Ha egy nagy háboru kérdése vetődne fel, — folytatta Dulles — mindkét fél tartózkodna az atombombától, mert érthető, hogy egy ilyen háboruban a korszerü fegyver óriási pusztitásokat okozna. Mégis — tette hozzá Dulles — „nem lenne észszerü feltételezni, hogy ez a helyzet mindig biztos akadályt fog jelenteni a háboru utjában".

Dulles kénytelen volt beismerni, hogy „a korszerü fegyverek ára szakadatlanul növekszik és hogy az e célt szolgáló gazdasági erőforrások fogyasztása olyan hatalmas méreteket fog ölteni, amit nem lehet elviselni. Ugyanakkor Dulles hangsulyozta: „Mi (az Egyesült Államok) jól tudjuk, nehéz, sőt, talán lehetetlen lesz megegyezésre jutnunk olyan korlátozás kidolgozása tekintetében, amely abszolut pontossággal szavatolja a különböző fegyvernemek közös megegyezéssel való matematikai korelacióját, vagy szaporitását.

A SZOVJETUNIÓ VÖRÖS KERESZT ÉS VÖRÖS FÉLHOLD EGYESÜLETEI TAMOGATJÁK A TÖRÖKORSZÁGI ÁRVIZKÁROSULTAKAT

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

Tikomyev, a Szovjetunió ankarai ügyvivője, február 29-én felkereste Köprüli török külügyminisztert, akinek a szovjet kormány és a szovjet közvélemény nevében együttérzését fejezte ki a Törökország lakosságát ért elemi csapások fölött. Ugyanakkor közölte, hogy a Szovjetunió Vörös Kereszt és Vörös Félhold egyesületei segitséget nyujtanak a kárt szenvedett lakosságnak.

A török kormány nevében a szovjet kormánynak és a szovjet népnek Köprüli külügyminiszter köszönetet mondott a baráti érzelemért és a nyujtott segitségért.

—o—

A SZOVJETUNIÓ SEGITSÉGÉVEL NAGY ÁLLAMI FARM LÉTESÜL INDIABAN

DELHI. (Agerpres). India élelmezési és földmüvelésügyi minisztere március 1-én a Népi Kamarában bejelentette, hogy nagy, gépesitett állami farm létesült, amelyet szovjet segitséggel épitenek. A gépek egyrésze már megérkezett s a többi is utban van India felé.

Izsaj, élelmezési és földmüvelésügyi miniszter a Népi Kamarában kijelentette, hogy az állami farmot a központi kormány közvetlen irányitása alá helyezik. Ez lesz India legnagyobb gépesitett gazdasága, amelynek megszervezésére szovjet szakembereket hivnak meg.

—o—

AZ AMERIKAI BIRÓSÁG UJABB NÉGER-GYILKOST MENTETT FEL

A France Presse hirügynökség közlése szerint, Columbus város esküdtszéke február 29-én felmentette Lucio Flomers helybeli kereskedőt, aki február 19-én lelőtte Thomas Brewer néger orvost. Az esküdtszék ugy vélte, hogy a „gyilkos jogos önvédelemből" követte el tettét. A fajgyülölet behatása alatt álló esküdtszékek gyakran folyamodnak a „jogos önvédelem" ürügyéhez, hogy felmentő itéletet hozhassanak a négerek elleni büncselekményekben.

Brewer doktort azért gyilkolták meg, mert a szinesbőrü lakosság haladásáért küzdő országos egyesület keretében sikraszállt a négerek jogaiért.

—o—

NACIK A NYUGATNÉMET HADSEREG UJ VEZETŐSÉGÉBEN

BONN. (Agerpres).

Mint a Nearaf angol hirügynökség jelenti, Ruge volt náci tengernagy, Rommel tengerészeti tanácsosa a második világháboru idején, átvette a bonni kormány hadügyminisztériuma tengerészeti államtitkárságának főnöki tisztségét.

A Béke Világtanács „Kék könyvet" adott ki

BÉCS. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

A Béke Világtanács „Kék könyvet" adott ki, amely összefoglalja a leszerelés kérdésének az ENSz-ben és más szervezetekben történt megvitatásának okmányait.

A könyv mellékleteiben közlik a Békeharcosok Országos Bizottságának határozati javaslatait és a Béke Világtanács dokumentumait a leszerelés kérdésében.

A „Kék könyv" kiadásának célja, hogy helyesen és részletesen tájékoztassák a világ közvéleményét a leszerelés kérdésében folytatott tárgyalásokról és ösztönözzék a népeknek az általános leszerelésért, a nemzetközi ellentétek békés megoldásáért vivott harcát.

A könyvet francia és angol nyelven adták ki.

Blank a Wermacht ujjáélesztésének kérdéséről nyilatkozott

BONN. (Agerpres.)

Theodor Blank, a Német Szövetségi Köztársaság hadügyminisztere, a nyugatnémet ujságirók egy csoportja előtt kijelentette: „1956 végéig a Szövetségi Köztársaság 95.000 főnyi fegyveres erővel rendelkezik s igy teljesiti a NATO egyezményből reá háruló feladatot."

Blank hangsulyozta, hogy eddig Nyugat-Németország „egy napot sem késett" a bonni kormány által a NATO-ban vállalt katonai kötelezettsége teljesitésében.

Mint ismeretes, a párizsi szerződés értelmében Nyugat-Németországnak 1959-ig 520.000 főnyi hadsereggel kell rendelkeznie. Hangsulyozni kell azonban, hogy a nyugatnémet Wehrmacht katonáit nem önkéntesekből toborozzák, mint azt eleinte megkisérelték a nyugatnémet hatóságok, hanem, mivel a nyugatnémet ifjuság nem hajlandó a nyugatnémet revansisták militarista terveit támogatni, elrendelték a kötelező katonai szolgálatot.

Hatalmas tiltakozó kampány Pakisztánban Mountbatten lord közeli érkezése ellen

KARACSI. (Agerpres.)

A France Presse hirügynökség közlése szerint, Pakisztánban erőteljes kampány indult Mountbatten-nek, a brit admiralitás lordjának közeli látogatásával kapcsolatban. Ismeretes, hogy Mountbatten tengernagy 1947-ig India alkirályi tisztségét töltötte be.

A Pakisztán-Kasmir Liga bejelentette, hogy tiltakozó tüntetést rendeznek, ha a brit tengernagy Karacsiba érkezik. A tüntetésen követelik a tengernagy távozását. A pakisztáni ifjusági szervezet elnöke felhivta a pakisztáni főváros lakosságát, hogy harcoljon a lord látogatása ellen. Mountbatten megérkezésének napján a város összes épületeire tüzzék ki a fekete lobogókat.

A pakisztáni lapok nyilt leveleket közölnek, amelyekben követelik, hogy az angol tengernagy mondjon le pakisztáni utazásáról. Ugyanakkor követelik, hogy a kormány vonja vissza a Mountbatten lordhoz intézett meghivást.

A hét filmjei

„DÓZSA GYÖRGY" mozi: március 8-ig: A reménység órái. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

Naponta matiné 11 órakor.

„NICOLAE BALCESCU" mozi: március 6-ig: Legénybucsu. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

Matiné 11,30 órakor.

„HERBÁK JÁNOS" mozi: március 4-én: Lopott csók. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

Matiné 11,30 órakor.

„I. L. CARAGIALE" mozi: március 4-én: Ők ketten. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

Matiné 11,30 órakor.

„UJ IDŐK" mozi: A néptanácsi képviselőválasztások tiszteletére román filmsorozat kerül bemutatásra március 4-ig:

Március 4-én: A Román Népköztársaság.

Matiné 11 órakor.

„SOLIDARITATEA" mozi (Gáj): március 4-én: Kaméliás hölgy. Előadások: hétköznap: 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

„MAXIM GORKIJ" mozi: (Mikelaka): márc 4-én: A hegyi szellemek tava. Előadások: 5 és 7 órakor.

„DECEMBER 30" üzemi filmszinház: március 4-én: Ma este mindennek vége lesz. Kiegészitő müsor: Ellenséges akciók. Előadások: 3, 5 és 7 órakor.

„ILIE PINTILIE" CFR mozi: (Gradiste): március 4-én: Mágnás Miska. Előadások: munkanapokon este 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

★

AZ ARADI BABSZINHAZ MÜSORA: Vasárnap, március 4-én: délelőtt 11 órakor: Az öt kinai. (Az előadás román nyelvü).

Egy hét a nemzetközi események tükrében

Egy héttel a Szovjetunió Kommunista Pártja XX. kongresszusának befejezése után mind a burzsoá sajtó hasábjain, mind pedig egyes nyugati kormányférfiak nyilatkozataiban egyre gyakrabban találkozunk Hruscsov elvtárs titkári beszámolójának visszhangjával.

Megállapithatjuk, hogy a Szovjetunió legádázabb ellenségeinek sem sikerül csökkenteniök a beszámoló bel- és külpolitikai célkitüzéseinek történelmi sulyát. Dulles amerikai külügyminiszter is kénytelen volt elismerni a beszámolóból sugárzó békekészséget, jóllehet Dulles továbbra is az erőpolitika fenntartása mellett tört lándzsát. Es — mint azt az angol alsóház külpolitikai vitája során több laburista szónok hangsulyozta, — az angol kormány nem képes függetleniteni magát az amerikai befolyástól. Ezt a tényt pedig visszatükrözték Eden miniszterelnöknek az SzKP XX. kongresszusán elhangzott külpolitikai beszámolóval kapcsolatos egyes kijelentései is.

Ha azonban a nyugati sajtó kommentárjait figyelemmel kisérjük, lehetetlen észre nem venni azt a szinte füllel hallható fellélegzést, amelyet az SzKP KB tevékenységéről szóló jelentés a világ sorsáért aggódó közvéleményben keltett. Ebből a szempontból első helyen állnak

Walter Lippman kommentárjai

Walter Lippman, az ismert amerikai külpolitikai hirmaguarázó a New York Herald Tribune hasábjain szokta megjelentetni kommentárjait. A lap kiterjedt olvasótáborának igyekszik tehát kedvében járni, amikor hangoztatja: „A Szovjetunió politikája, amely a békés egymásmellett élésre és a két rendszer békés versengésére, valamint az egyenlőség és kölcsönös előnyök alapján valamennyi országgal folytatott gazdasági cserére és együttműködésre épül, uj helyzetet teremt a nemzetközi életben."

Amit Lippman uj helyzet alatt ért, az viszont nem egyezik a világ közvéleményének meggyőződésével. A népek tudatában vannak a ténynek, hogy a Szovjetunió születése pillanatától kezdve soha sem tért le a következetes békepolitika utjáról. Ez a helyzet tehát nem uj, csupán a háborus köröknek kell uj módszerekhez folyamodniok, ha az SzKP XX. kongresszusán a Központi Bizottság tevékenységéről elhangzott jelentés világos és félremagyarázhatatlan tételeivel szemben továbbra is a ködösités, a mellébeszélés taktikáját akarnák követni.

Nyilvánvaló azonban, hogy nagyon sok uj jelenséggel találkozunk a multhoz viszonyitva, ha nem is ugy, ahogyan azt Lippman hirdeti. Ujnak lehet nevezni a béke erőinek szembeli és erkölcsi szempontból egyaránt hallatlan fejlődését az első és második világháborut megelőző időkhöz képest. Erre akarva, nem akarva rámutatnak

a londoni, párizsi és bonni lapok cikkei

Aggódó hangon ir például a Manchester Guardian arról, hogy a „Szovjet külpolitikának a kongresszusi határozatban lefektetett elvei kedvező visszhangot keltenek majd többek között a gyarmati és semleges országokban." Bizonyos, hogy a gyarmati országok bátor hangja uj, de a bátoritás, amely ezt a magatartást kiváltotta, az elnyomott népek szabadságáról szóló lenini tanitásokból következik.

Természetesen a nyugatnémet iparbárók sajtóját leginkább a szovjet ipar óriási fejlődéséről szóló uj adatok aggasztják.

Ha azonban az adatok ujak is, maga a program, amely megszabta e nagyszerü fejlődés irányvonalát, nem ma született meg, hanem benne ragyog a zseniális lenini tanitásokban.

A Die Welt cimü nyugatnémet lap csupán aláhuzza Leninnek a villamositásról szóló tanitását, amikor az SzKP XX. kongresszusáról szóló cikkében megállapitja: „Számolnunk kell azzal, hogy a Szovjetunió az iparágak egész sorában mind jobban megközeliti a nyugati adatokat. Ez mindenekelőtt a villamosenergia termelésre vonatkozik, amire a hatodik ötéves tervben különösen nagy figyelmet forditanak".

Amig az angol lapok érdeklődésének homlokterében N. Sz. Hruscsov titkári jelentésének a gyarmati kérdéssel kapcsolatos része áll; a nyugatnémet nagyiparos körök a szovjet technika és az egy főre eső termelés rohamos növekedése miatt aggodalmaskodnak, addig a francia sajtó nagyrésze örvendezik a háboru elkerülhetőségéről szóló szovjet tanitás fölött. A Tribune des Nations egyebek között igy ir: „A kongresszus elsősorban azt szögezte le, hogy a legutóbbi években a reális helyzet komoly változáson ment keresztül. Világszerte megváltozott az erőviszony... Most a szovjetek véleménye szerint egyre nagyobb erők helyezkedhetnek szembe a háboruval, amely ennek eredményeként már nem elkerülhetetlen..." Érdemes ideiktatni a cikk néhány más mondatát is:

„Mindenesetre a nyugati politikának a kétségtelen realitás fontos elemeiként kell tekintetbe vennie a moszkvai nyilatkozatokat, még ha ez valakinek kellemetlen is.

A nyugati politikának ezt ugyanolyan komoly formában kell megtennie, mint amilyen komolyan a szovjet elemzések elhangzottak. Ezek az elemzések esetleg megdöbbentették Dullest és Bidaul-t, de mindenképpen olyanok, amelyektől nem lehet általános frázisokkal megszabadulni".

Amint látjuk, a francia lapok a legutóbbi nemzetgyülési választás eredményeként egyre inkább igyekeznek kifejezést adni a francia nép érzelmeinek. Ez az igyekezet bizonyos mértékig áthatja az egyes felelős francia államférfiakat is, erre mutat többek között

Pineau külügyminiszter nyilatkozata,

amelyet angol és amerikai ujságirók tiszteletére adott ebéden tett. Pineau nyilatkozatában kifejtette, hogy nem ért egyet a nyugati hatalmak (Anglia és Amerika) külpolitikájának általános irányvonalával. Szeretné — ugymond — meggyőzni amerikai és angol kollégáit arról, hogy a Szovjetunió békepolitikájával szemben roppant népszerütlen lenne továbbra is az erő politikáját alkalmazni. A háboru politikáján már tulvagyunk, — mondotta — most már békepolitikára van szükség.

Pineau azt is kijelentette, hogy Guy Mollet miniszterelnökkel együtt, a májusban sorrakerülő moszkvai látogatása alkalmával nagy sulyt helyez a leszerelés megvalósitásának a szovjet államférfiakkal történő megtárgyalására.

Nem mutatnak azonban a reális helyzet felismerésére

a nyugatnémet külügyminiszter egyes kijelentései

Moszkvai illetékes körök véleményének adott kifejezést a TASZSZ-iroda legutóbb közzétett nyilatkozata, amely dr. H. von Brentano nyugatnémet külügyminiszter több nyilatkozatával foglalkozik.

Brentano azt a látszatot akarta kelteni nyilatkozataival, mintha Németország ujraegyesitésének kérdését a Német Demokratikus Köztársaság mellőzésével is meg lehetne oldani. Nyilván ugy véli, hogy az ilyen „csekélységet" Nyugat-Németország moszkvai nagykövete, — aki most foglalja el állomáshelyét — a szovjet kormánnyal való tárgyalásokon is elintézheti.

Nos, Németország ujraegyesitésének, moszkvai illetékes körök szerint, megvan a maga járható utja. Csupán arra van szükség, hogy a Német Szövetségi Köztársaság kezdjen közvetlen tárgyalásokat a másik szuverén német állammal, a Német Demokratikus Köztársasággal. A maga részéről a Szovjetunió, lévén, hogy diplomáciai kapcsolatokat tart fenn mindkét német állammal, hajlandó az NSzK és az NDK közötti egyezmény létrehozását támogatni.

Az Északrajna-Vesztfália tartományi kormány bukása

meggondolásra kell, hogy késztesse Adenauer keresztény-demokrata pártját, ha nem akar az e hónapban sorrakerülő választások alkalmával Baden-Württenberg tartományban is hasonló sorsra jutni. A példa, amelyet a Szabad Demokrata Párt és a Német Szociáldemokrata Párt összefogása Északrajna-Vesztfáliában mutatott, egyre inkább tért hódit egész Nyugat-Németországban és a nyugatnémet nép az Adenauer-kormány politikájával szemben tanusitott elégedetlenségének sommás uton ad kifejezést.

Még a bizalmi szavazás előtt, amelynek eredménye — mint ismeretes — megbuktatta Karl Arnold, Adenauer-párti miniszterelnök kormányát, az A. P. bonni tudósitója beszámolójában kilátásba helyezte, hogy Arnold bukása esetén (ami be is következett) „láncreakció indulhat meg a többi tartományban s ez a Keresztény-demokrata Pártot ellenzékbe kényszeritheté.

Ha tekintetbe vesszük, hogy mind Dehler, a kormánykoalicióból kivált Szabad Demokrata Párt, mind Ollenhauer, a Német Szociáldemokrata Párt vezére több alkalommal Németország ujraegyesitésének közvetlen tárgyalások utján történő megvalósitása mellett nyilatkozott, láthatjuk, hogy a TASZSZ-iroda idézett nyilatkozata az egész német nép tulnyomó többségének érdekei mellett szállt sikra.

★

Nem fatális szükségszerüség napjainkban a háboru és mint a természetben, a külpolitikában is egyre erősebben érezhetők a tavasz virágot fakasztó fuvallatai. Képzeletünkben már kirajzolódnak a béke hóvirágainak szirmai, amint ki-kivánkoznak a jeges hótakaró alól.

A jó gazda azonban egyre kémleli az eget és érzi, hogy nyugatról még mindig fagyos szelek fujnak. Fel kell tehát továbbra is készülni a kártevő fagy ellen, hogy megvédjük a béke rügyeit dermesztő lehelletétől.

Bakács Béla

A „Vörös Lobogó" szerkesztősége és kiadóhivatala: Karl Liebknecht utca 2—4. szám. Telefon: Szerkesztőség: 35-69 és 22-26. Kiadóhivatal: 22-26. Nyomda: 20-77. Intreprinderea Poligrafică Arad. — Taxa poștală plătită în numerar, conf. aprobării Nr. 53—1945.